

prošnjo, naj vplivajo na angleško vlado, da se iz-
 za mir z Buri. „South-African News“ pišejo, da
 republiki Burov borita za svojo neodvisnost že 23
 mesecev in se bosta še borili, toda brez upa na zmago.
 Burov je vedno manj, posamezne čete se udajajo in
 nčno ostane vendar samó še pest ustašev, ki pa
 opravijo ničesar. Temu nasprotno pa poroča „Daily
 Mail“ 28. avg.: Položaj v Kaplandiji je sila temen.
 notranjem dežele se pridružujejo Burom cele čete.
 severnozahodni del Kaplandije, je v očitnem puntu.
 „Times“ pa poročajo iz Pretorije: Buri so na vsho-
 Transvaala jako delavni. Koncentrujejo se ob je-
 Crissie in okoli Amsterdama, bržčas z namenom,
 bodo vdrli v Natal. „Daily Express“ pa piše, da
 se čete generala Bothe pozimi izdatno pomnožile
 da ima dovolj topničarstva. Zato vderó v kratkem
 v Natal.

Razne stvari.

Regulacija Pesnice. Zdi se, da se hoče kmete
 diti za nos. Deželni zbor je denarje dovolil, vlada
 denarje dala, ali sedaj leži stvar zopet pri dežel-
 odboru dr. Hans Schmidererju, in kar pri tem gos-
 tu leži na pisalni mizi, to kar ne more biti kaj
 mali zgotovljeno. Mi pozivljamo tega gospoda, da
 enkrat regulacijo spravi v tir, ali pa svoj ma-
 borski deželnozborski in deželnoodborski mandat od-
 i. Tudi gospod deželni odbornik profesor Robič bi
 smel za stvar zavzeti, ako bi bil prijatelj kmetskega
 anu. Konečno ne bo družega preostajalo, kakor da
 ovenci in Nemci skupno tiste poslance in deželne
 ornike spodijo, kateri se zahtevam ljudstva zoper-
 vlvajo.

**Poskušeni umor s strupom, ponaredba testamenta
 tatvina hranilnične knjižice.** Porotno sodišče v Mariboru
 elo je dne 9. t. m. obravnavati zopet o gnusnih
 delstvih. Na zatožni klopi so sedeli: 48 letna

hajdi ž njo k apotekerju, katerega vpraša, če bi
 pil mrtvega človeka.

„Kdo je ta mrtvec in od kod ga imate?“ ga
 praša apoteker!

„To je moja stara mati!“ odgovori Fihpos. „Jaz
 jo ubil, da bi dobil za njo pehar denarja!“

„Bog nas varuj!“ odgovori apoteker. „Vi ste jaznoreli.
 e govorite več kaj tacega, sicer znate še glavo zgubiti!“

mu jih je apoteker gorkih naštel, mu povedal,
 je hudobnež in da mora zato biti kaznovan. Sedaj
 je Fihpos prestrašil, pobral svoja šila in kopita
 jo udrl doli za vodo proti gasfabriki in se skril
 stranišče. Ali ker tam ni nobenih vrat, si je s tem
 re malo pomagal. Ljudje pa so vedeli, da nori,
 raj mu niso ničesar storili in tako je smel zopet
 svojega brloga in popihal jo je naravnost domov.

„Čakaj me, ti fr. . . . . Štajerc, to mi boš dobro
 plačal!“ mislil si je Fihpos, ko je bil že daleč na
 sti zunaj mesta. Kakor hitro je prišel domov, vzal
 velik žakel, se podal k Štajercu in mu rekel:
 si me zopet fopal in za nos zvodil; najprvo sem

samska hišinja Neža Košir, 34 letni neštevilokrat kaz-
 novani delavec Matija Žizek in 61letni Matevž Emeršič.

— Neža Košir je služila 25 let pri osemdesetletnem
 Antonu Pihlariču v v Rošpohu pri Mariboru. Pihlarič
 se je večkrat izrazil, da Neži Košir ne bo ničesar
 zapustil, ker ga že itak dosti goljufa, in ker mora
 vzdržavati njene nezakonske otroke, ki imajo vsak
 družega očeta. Ko je Pihlarič umrl, se je pa našel
 testament, v katerem je umrli volil svoji pastorki
 100 gld., za cerkev 350 gld., vse drugo pa Neži Košir.

— Ker se je Košir že pred leti izrazila, da ji ni prav,
 da stari še vedno živi, se je ob njegovi smrti slutilo,
 da ni umrl naravne smrti in da je testament ponare-
 rejen. Košir je v preiskavi večinoma vse priznala,
 Žizek njen ljubimec pa obstal le deloma, med tem
 ko Emeržič, kateri je prinašal nekak strup ni hotel
 nič priznati. Dobro leto imel je Žizek znanje s Košir
 in ji obljubil zakon kakor hitro stari odmerje. Pihlarič
 ni napravil nikacega testamenta, kar je Košir dobro
 vedela, in zato je skrbela da bi dobila ponarejen tes-
 tament. Za ponarejanje testamenta ponudil se ji je
 Žizek, ki bi ga dal po nekem znancu narediti; ta
 znanec bil je Emeržič, ki je v januarju letos prišel
 h Koširki in se izrazil, da hoče tak testament nare-
 diti, da ga še noben advokat spoznal ne bo, da je
 ponarejen. Ko je Košir rekla, da ji testament „nič ne
 nuca“ dokler stari živi, se je Emeržič izrazil, da ji
 bo nekaj tacega preskrbel, da bo stari kmalu umrl.
 Neža Košir se je v to vdala. Emeršič ji je kmalu
 na to prinesel v mali steklenici neko smrdljivo ru-
 dečkasto tekočino in ji naročil, da mora to tekočino
 vlivati polagoma Pihlariču v jedila. Košir ga je vbo-
 gala in res vlivala po kavino žlico te tekočine, sedaj
 v kavo, sedaj v juho. Kmali so se pokazali nasledki
 od zavživanja zastrupljenih jedil, ker Pihlarič je začel
 vedno po zavžitju iz sebe metati. Zadnjokrat, pove-
 dala je Košir v preiskavi, dala mu je te tekočine 16.
 aprila, na kar je Pihlarič posebno jako iz sebe metal,

pobil svoje konje, potem svojo staro mater; vsega
 tega si kriv ti, ali fopal me ti več ne boš!“ In po-
 padel je Štajerca, ga dejal v žakelj ter ga zadel na
 svoj hrbet, potem mu pa zaklical: „No zdaj te pa
 nesem vtopit!“

Bila pa je dolga pot, ki jo je imel narediti,
 predno bi do reke prišel, in Štajerc tudi ni bil tako
 lahek. Pot peljala je prav mimo cerkve; orglje so
 zadonele in ljudje so lepo peli. Fihpos postavil je
 žakelj s Štajercem tik cerkvenih vrat in si mislil,
 da bi bilo jako dobro notri iti poslušat par psalmov,
 predno bode šel dalje; Štajerc itak ne more iz žaklja,
 ljudje so pa v cerkvi. Šel je toraj notri.

„Oh jojmene, oh jojmene!“ zdihoval je Štajerc
 v žaklju, se na vse načine notri obračal in zvijal ali
 žaklja odvezati ni mogel. Ali kjer je sila najhujša,
 tam je rešitev najbližje. Po cesti prišepal je kruljavi,
 star, star mešetar, ki se piše Kajfež Gospodar in je
 s Fihposom v prvem kolenu v zlahti; ta je prignal
 pred seboj celo čredo.

drugi dan pa je bil mrtev! Porabila je te tekočine skoraj dve steklenici. Če je res Pihlarič vsled tega strupa umrl, se ne more dokazati, ker obdukcija je pokazala, da je umrl vsled plučne bolezni. Vendar se ne more za gotovo trditi, da ni povzročila smrti privedana mu tekočina, ker nasledki zastrupljenja po rastlinskem strupu se sploh jako težko, ali pa celo nič dokazati ne dajo. Anton Pihlarič je umrl 17. aprila in že pred smrtjo tega, domenila se je ta pregrešna trojica o vsebini testamenta. Na testamentu bila so kot priče podpisana imena že pred letom umrlega župnika Švarca iz Kamnice pri Mariboru in pretečeno zimo umrlega prevžitkarja Janeza Gruig-a. Da bi testament ne bil nikakor sumljiv, postavili so tudi notri svoto 350 gld. za cerkvene reči. Emeržicu obljubilo se je 10 odstotkov vsega premoženja. Kdo je napravil testament ni dokazano; sumi pa se na nekega Bračiča, moža, ki je iz Maribora izgnan in se ne ve, kje biva. Pihlaričevo premoženje s premičnino vred se je cenilo na 4823.18 K, dolga pa je imel 769.16 K. Razen tega je imel Pihlarič tudi še hranilno knjižico glasečo se na 1600 K. Takoj po smrti prisvojila si je Košir to knjižico in še isti dan vzdignila iz mariborske hranilnice 1418 kron. Od te svote je dala svojemu ljubimcu Žižeku 200 K, ostanek pa skrila za dimnik pod ploč, kjer ga je žandarmarija tudi našla. Ko je sodišče razglasilo obsodbo se je Košir zaničljivo nasmejala. Sodišče je obsodilo Nežo Košir, ki je pri obravnavi napadla neko pričo in jej dala zaušnico, na 10 let, Žižka in Emeržiča pa vsacega na 7 let težke, poostrene ječe.

Strašen umor. V št. Lenartu pri Mariboru je Jernej Lipnik umoril moža svoje hčere, Janeza Deutschmanna na grozovit način. Razbil mu je s sekiro glavo, in ko Deutschmann še ni izdahnul, je Lipnik vzel nož, in mu odrezal glavo. Potem je Lipnik razkosal truplo, kose zakopal v gnoj in — ušel. Pozneje se je morilec sam javil oblastvom. Tudi Lipnikovo hčer so zaprli, ker sumijo, da se je z očetom o umoru dogovorila.

Zakonska ljubezen. Kočarja Janeza Krepka, iz Sv. Petra pri Mariboru, je sunila njegova žena na Male maše dan v Dravo. Dne 9. t. m. so potegnili mrtveca iz Drave. Žena je že pod ključem.

Mežnar in muzike. V nekem kraju blizu Konjic imel je mežnar tablo z muziko. Ker mu ta muzika ni dobro ugajala, zamenjal jo je z primadono T. Zdaj mu pa tudi druga muzika več ne ugaja in bi najboljšje bilo, ko bi tudi to zamenjal s kako X-dono. Kaj pa pravi srček (?) te primadone k temu reče? Nič, saj je na zdravih očeh slep, ker ne vidi, da ga ona češe z grabljami. Kaj pa mežnarica o tej muziki misli? Zopet nič, saj ji primadona vedno strune milosrčno nategne. Če pa se ji le kaj sumljivo zdi, misleča, da muzika le preveč „špila“, pa se mežnar tako nad njo zareži, da bi jo lahko kar povprek pogoltnil, četudi je tanka in dolga.

Z medvedom vodil za nos. Koncem avgusta videti je hotel posestnik J. Š. iz Zabovcev niže Ptuja v bližni gošči velikega kosmatinca, medveda. Našuntal je

torej 4 svoje fante delavce, kateri so se oborožili z poleni in šli nad medveda, ali sreča jim ni bila mila, ker namesto medveda ležal je v gošči — štor. Na medvedovo kožo fantje sicer niso pili, ali ker so našli fantje tudi prebrisani, se jim bo že kedaj posrečilo J. Š.-ju na enak način vrniti.

Zunanje novice.

Angleži prodajajo svoje žene. Nedavno se poročali angleški listi, da je odstopil neki Anglež svojo ženo prijatelju za — pipo tobaka. No, pa to se je zgodilo mej prijatelji ter ni pri Angležih nič nenavadnega. Zgodilo se je celo in se še zgodi, da pripelje soprog svojo ženo na trg, kjer jo odda družemu dražbenim potom. Na ta način kaznujejo nekateri Angleži nezvestobo svojih soprog. Še 1891 leta je pripeljal neki rudar v Wakefieldu svojo nezvesto ženo z vrvjo okrog vratu v tamošnji hôtél, kjer jo je prodal. L. 1859, pa le v Hall Streetu cenil nekdo svojo ženo 5 vinarjev, a potem jo je oddal za 50 vinarjev. Slabo se je godilo neki ženi v Canterburyju leta 1820. Mož ji je privezal vrv okrog vratu ter jo peljal mej živino; prodal jo je tudi za 50 vinarjev.

Na 101 leto ječe! Iz Belegagrada poročajo. Srbskega popa Kuzmana Protića iz gornje Bukovice je turška policija na nekem potovanju po Stari Srbiji prišla, ker se jej je zdel politično sumljiv. Sodišče je obsodilo popa na smrt! Ali sultan je milosten — izpremenil je smrtno kazen v 101 leto ječe. Popa so odvedli v Ako Anatolijo, da bi tam obsedel svojo kazen. Slučajno je izvedela o tem srbska vlada in po dolgem prizadevanju je mogla rešiti moža.

Blisk — čudodelnik. V Pečuhu na Ogorskem je treščilo pred dvema tednoma v hišo kmeta Melhijorja Wolfa. V tej hiši je ležala že deset let mrtvoudna kmetica, katero se ni mogla niti sama obračati. Ko je zagledala žena žareč blisk, ki je švignil kakor goreča kača preko stene, je planila iz postelje ter hitela na prosto, kjer se je onesvestila. Kmetica je še vedno bolna, vendar ji udje niso več tako okreli in je mnogo upanja, da ozdravi. Ta čudodelni blisk je švignil preko stene mej obema oknom; strela je razklala zid, Marijina podoba, ki je visela na njem, je ostala cela, odlomila je pa kos okvirja od zrcala, katero je viselo pod Marijino podobo. Ljudje seveda mislijo, da se je dogodil čudež ter hite trumoma k Marijini sliki in ozdravljeni kmetici.

Nevesto ustrelil. Iz Krivegajuta, na Hrvatskem poročajo, da se je zbralo pred kratkim v Senju več ljudi v hiši nekega mladeniča. Tudi njegova nevesta je bila poleg. Mladenič se je igral s puško, o kateri ni vedel, da je nabasana. Mahoma se je puška izprožila in nevesta se je zgrudila mrtva na tla. Mladeniča so zaprli, a ker se je dokazalo, da je prav za prav nedolžen, ga je sodišče zopet izpustilo.

Štedljiv ženin. Knap N. iz Moravske Ostrave je ob svoji ženitvi na svoj dom povabil dokaj svojih znancev. Ko pa se je pozneje začelo svatovsko omizje ravno živahno kratkočasiti, skoči naenkrat izza mize